

for de fornødne Midler til deres Existent's (Jo!) — nei, der er ikke noget saadant Princip tilstede i vor tidligere Lovgivning; det Gæstehuse, som man muligvis kunde paaberaabe sig i den Henseende, det var den Lov, som vi behandlede i den forrige Session, og som udkom, om jeg ikke feiler, i Juni Maaned 1850, om Byggegrund til Fattighuse m. v., men den kan ikke siges at have etableret et saadant Princip, som det, hvorom her er Spørgsmaal, at Staten skulde paatage sig at sørge for den private Mand, som ikke er blottet for de fornødne Midler til eget Underhold og egen Indretning, og at han skal have en bestemt løshjemlet Ret til at fordrø dette; dette Princip er ikke tilstede i vor Lovgivning, og det er altsaa første Gang, der er Spørgsmaal om at indføre det; derfor er denne Sag, om den end maaskee i sine praktiske Følger kan blive uden stor Betydning, dog af megen Betydning, fordi det er en Princip-sag. Nu spørger jeg, om dette Princip, som man saaledes vil indføre, er et rigtigt Princip; dersom det er rigtigt, saa maa det ogsaa kunne forfølges i sine Consequenser, og saa maa ogsaa Staten, naar den private Mand, som i andre Retninger kan bevise, at han har de fornødne Midler til at skaffe sig det, som ansees for mere eller mindre nødvendigt til sin Subsistens, men som han, paa Grund af særlige locale Forhold ikke selv kan forskaffe sig, paatage sig at sørge for ham. Man kan tænke sig mange Exempler af den Art; jeg vil blot tage nogle, som ligge meget nær ved dette Spørgsmaal. Dersom man paa den Maade, som Lovforslaget tilsligter, har skaffet en Mand Huus paa Landet, saa maa man gaae videre; sæt at han f. Ex. kommer og siger: nu kan jeg ikke faae Brændsel, jeg har de fornødne Midler til at kjøbe det for, men der er ingen Skove i Nærheden, og Tørvemøserne tilhøre Gode-eieren, som ikke vil tillade sine Fæstere at skjære mere Tørv paa deres Jord, end der er nødvendigt til deres eget Forbrug — og dette er ikke et Forhold, som er hentet fra ikke stedfindende Omstændigheder, men det kan virkelig meget let tænkes at indtræffe; — naar denne Mand siger: nu kan jeg ikke faae Brændsel, og det ikke kan benægtes, at det i høieste Maade kan være vanskeligt for ham at forskaffe sig

det, og man har gjort det første Skridt, saa maa man gjøre det næste, saa maa Sognekonsuldet skaffe ham Brændsel; har man gjort dette, saa kommer Manden den tredje Dag og siger: nu kan jeg ikke længere faae Arbejde; jeg er istand til at arbejde, jeg kan vise Prover paa min Dygtighed, jeg kan udføre, hvad der forlanges, men jeg kan ikke faae Arbejde; hvorfor skulde man ikke skaffe ham Arbejde ligesaa godt, som man har skaffet ham Bolig eller Brændsel eller andre lignende Ting? Derhos medfører Consequensen, at, naar man vil gaae frem paa den Maade, som her er foreslaaet i Landdistricterne, saa maa man gaae frem paa samme Maade i Kjøbstæderne, saa maa man ogsaa der kunne sige, at Communalbestyrelsen skal skaffe den, som ikke selv kan faae Bolig, den fornødne Bolig eller Byggegrund; det er man hidtil ikke faldet paa at gjøre Forslag om, men jeg vil tillade mig at opfordre den ærede Forslagsstiller til, hvis dette Forslag skulde gaae igennem, da enten ved 3die Behandling at give sit Forslag en saadan Udvælgelse, at det ogsaa kunde komme til at gjælde for Kjøbstæderne (Nei!), eller stille et særegent Forslag, som gaaer ud paa, at i Kjøbstæderne skal Communalbestyrelsen skaffe Boliger tilveie (En Stemme: Den ærede Taler kan jo selv stille Forslag derom!); — jeg vil ikke paatage mig at stille et Forslag om Noget, som jeg i og for sig anseer for urigtigt, men derimod de Herrer, som have stillet dette Forslag, eller søge at faae det til at gaae igennem, fordi de ansee det for rigtigt, de bør stille det andet Forslag og søge at faae det til at gaae igennem, hvilket er en ligefrem Consequens, (Nei! Nei! Jo!); — Forholdene ere accurat i det ene Tilfælde som i det andet; jeg erindrøer meget godt, at, da denne Sag sidst var under Forhandling her i Thinget, saa blev lignende Spørgsmaal for Kjøbenhavn reist, og jeg troer, at Enhver, som kjender Forholdene, vil indrømme, at der i Kjøbenhavn er fuldkommen den samme Trang tilstede til Boliger, som der er paa de fleste Steder udenfor Kjøbenhavn (Det skaffes ogsaa i Kjøbenhavn); det skaffes af den Private, men ikke af Communen. Dersom jeg ikke mindes feil, saa blev netop det samme paastaet af de ærede Talere, da Sagen for-